

К 75-летию Великой Победы!

Я.В. Ругоев «На родном пепелище» (1964)

J.Rugojev "Syntymäsijoilla"

Oli vuosi neljäkymmentäkaksi.
Paukuva pakkamen. Helmikuu.
Latu huurteiseen korpeen uurautuu.
Autiokylä. Kahakka verinen.
Punaiset roviot harjoilla kattojen.
Kaiken sen, minkä isät oli pystyttäneet
ja äidit kartuttaneet työllänsä uutteralla,
kaiken sen heidän poikansa olivat
sytyttäneet
ja käsiään lämmittelivät tulella kaamealla.
He eivät itkeneet eivätkä sääliä tienneet,
vaikka jokainen kyven
kärvensi sydämiään.
Se oli aikaa.

Война... И красный гребешок
Огня над избами взлетел...
Сын отчий дом тогда поджег,
Чтоб враг в него войти не смел,
Седой отец построил дом,
Очаг растапливал мать...
Здесь поглощенную огнем
Былую жизнь не воссоздать.

"Sota vei Kostamusseudun kylät kypeninä taivaan tuuliin. Siinä palaneen kotitaloni uunin rauniot Suojärven rannalla." (J.V. Rugojev).

«Война стерла с земли родные деревни Костомукши, мой родной дом на берегу Шуоярви, но камни хранят историю и память о Родине». (Я.В. Ругоев).

